

[Nør Christensen]

steren agter at drage af beretningen fra kommissionsdomstolen vedrørende P&T.

Det er jo kendt, at det er en gammel sag, som vi tidligere har haft til forhandling her i Folketinget. I 1981 blev der fremsat et lovforslag af justitsministeren om en undersøgelse af forholdene vedrørende post- og telegrafvæsenet, men det forslag blev ikke vedtaget på grund af udskrivning af valg.

Igen, 22. januar 1982, blev lovforslaget fremsat af justitsministeren, og det fremgik af bemærkningerne, at regeringen fandt, at der burde nedsættes en kommissionsdomstol, der skulle undersøge og redegøre for de ledelses- og bevillingsmæssige forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet med udgangspunkt i rigsrevisionens beretning af 6. august 1981. Undersøgelsen skulle særlig have til formål at klarlægge, om der forelå fejl eller, om man vil, forsømmelser, som kunne give anledning til, at et retligt ansvar på et senere tidspunkt søgtes gennemført.

Ved behandlingen af begge disse lovforslag gjorde centrum-demokraterne klart opmærksom på, at vi var enige i, at der skulle foretages en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet, som vi fra CDs side lagde vægt på gik i gang så hurtigt som overhovedet muligt.

Den nuværende minister for offentlige arbejder, hr. Arne Melchior, gjorde også meget klart opmærksom på, at selvfølgelig skulle man undersøge, om et retligt ansvar kunne gøres gældende, men også om et ledelsesansvar skulle gøres gældende. Retten for en arbejdsgiver til at lede og fordele arbejdet er som bekendt tillige en pligt, og denne pligt og ret gælder ikke kun i det private erhvervsliv. Det gælder også inden for den offentlige sektor, og som man vil vide, følger der med pligt og ret også et ansvar.

Den 21. april 1982 nedsatte justitsministeren så kommissionsdomstolen med en højesteretsdommer som formand og to yderligere medlemmer, og 24. maj samme år blev der knyttet en advokat til undersøgelsen. Det fandt vi var absolut nyttigt og rimeligt begrundet.

Kommissionsdomstolens opgave var efter § 1 i loven at undersøge de ledelses- og bevillingsmæssige forhold i P&T med udgangspunkt i rigsrevisionens beretning og statsrevisorernes bemærkninger hertil. Herudover skulle undersøgelsen omfatte ledelses- og be-

villingsmæssige forhold i tiden efter 1980 og frem til lovens ikrafttræden, 23. marts 1982. Denne undersøgelse havde det ganske særlige formål at klarlægge, om der var sket fejl eller forsømmelser, som kunne give anledning til, at et retligt ansvar skulle søges gennemført.

Vi har således en bred formulering af domstolens opgaver, som jeg må gentage er blevet løst på absolut tilfredsstillende måde. Jeg må sige, at der har været tale om en grundighed, som er ud over alle grænser. Man kan ganske vist ikke tage antallet af personer, der er blevet afhørt, som udtryk for grundighed, men jeg synes alligevel, jeg vil nævne, at omkring 40 personer har været afhørt over et stort antal retsdage. Jeg synes, det er et aldeles strålende og perfekt arbejde, man har udført, og det er jo meget betydelige personer, der har været afhørt, bl.a. tidligere ministre og den tidligere generaldirektør.

De ledelsesmæssige forhold var bygget op efter en lov fra 1927, og styrelsen af P&Ts organisation har været fastlagt i to love fra 1927 og 1976. Ifølge den gamle lov fra 1927 styres P&T af en generaldirektør, der har den øverste ledelse af etatens drift og af nyanlæg, og endvidere står generaldirektøren og departementschefen direkte, altså umiddelbart, under ministeren for offentlige arbejder.

Jeg vil derefter beskæftige mig ganske kort med nogle af de konklusioner, som kan siges at være væsentlige.

De væsentligste kritikpunkter fra kommissionsdomstolen er følgende: bevillings- og forvaltningsretlige regler har været brudt. Altså igen et eksempel på, at der har været tale om fejl og forsømmelser. Videre: elementære grundsætninger for forsvarlig økonomisk styring af en stor virksomhed er blevet tilsidesat med deraf følgende merforbrug. Igen er der tale om fejl og forsømmelser. Kommissionsdomstolen konkluderer da også – det understreger jeg – at den personkreds, der på ansvarligt plan har medvirket i beslutningsprocesserne i generaldirektoratet i den årrække, der førte frem til den omkring 1980 foreliggende situation, bar ansvaret for, at opgaverne ikke blev løst på tilfredsstillende måde. Igen fejl og forsømmelser.

Mange andre steder i den omtalte kommissionsdomstolsrapport nævnes der mange problemer. Lad mig f.eks. nævne spørgsmålet om samarbejdsvanskeligheder mellem mini-